

Nyugtázás.

Nagykanizsáról egyik testvérnőnk hálaadományként 1600 K-t adakozott a magyar misszió céljaira.

Könyvellenőri tudósítás.

Ugy a Magyar-Egyesület és a Vallásos Iratok Kiadóhivatalának üzleti könyveit, mint a feloszlott Duna Unió zárlatát és a pénztár vezetését felülvizsgáltam és rendben találtam.

Budapest, 1920 augusztus 16

Brandt P. A.
könyvellenőr.

Halálozás.

F. évi október 17-én halt el hosszan tartó betegség után *Gábor Katalin* testvérnőnk, életének 40. évében. 1919. december 22-én vette fel a kereszttségét és lett a Budapest 3. gyülekezetnek tagjává. Felvétele után nemsokára beteg lett és a kórházba kellett mennie hol azután meg is halt.

Reméljük, hogy a kedves testvérnő a feltámadás reggelén viszontlátnak.

Sirjánál összegyűlt testvérek jelenlétében alulirott a vigasztalásnak szavait szólhatta.

Voigt Miksa.

1920. évi december 25-én, szombaton délután 2 óra 45 perckor egy orvosi műtét következtében meghalt a mi szeretett Deák Ferencz testvérünk 70 éves korában. Hosszu szenvedését türellemmel és Isten iránti odadással viselte. 1908 óta hűséges tagja volt budapesti gyülekezetünknek. Utolsó percéig a legrajongóbb szeretettel viseltetett Üdvözítője iránt.

Halála annál súlyosabban érint bennünket, mert immár évek óta ő vezette a dunakisvársányi hívők kisdied gyülekezetét.

Reméljük, hogy viszontlátnak a felámadás hajnalán. Alulirott intézte a sirnál a hátramaradottakhoz és a gyászoló testvérekhez a vigasz szavait Jel. 14, 13. alapján.

Voigt Miksa.

„EVANGÉLIUMI MUNKÁS”

Megjelenik negyedévenként.

Kiadója:

A Vallásos Iratok Nemzetközi Kiadóhivatala Bpsten.

Szerkesztőségi bizottság:

Mincz A., Zeiner A., Koch V.

Felelős szerkesztő: Zeiner A.

EVANGÉLIUMI MUNKÁS.

„Mindenik az ő jutalmát veszi az ő munkája szertint”. 1. Kor. 3, 8.

XIV. évfolyam.

Budapest, 1921.

Megjelenik minden negyedévben.

2. szám.

Missióprogramm 1921. II. évnegyedére.

Misszióra 1921 április 2.

Az első missziómunka.

1. Mikor kezdték el az Urnak nevét hirdetni? 1. Móz. 4, 26. Enos a terem-tés utáni 235. esztendőben született.

2. Vajjon szükség lett volna-e ezen prédikálásra, ha csak igazak lettek volna a földön s egyetlen gonosz ember sem lett volna? Jer. 31, 34.

3. Ki hirdette négy száz évvel később az Ur nevét? 1. Móz. 5, 21—24.

4. Mivel Isten neve egyuttal Isten jellemének a megnyilatkozása, annak is Istenhez hasonló jellemmel kell birni, aki Isten nevét akarja hirdetni. Mi mondatik Énók jelleméről? 1. Móz. 5, 22, 24; Zsid. 11, 5.

5. Mire mutatott rá Énók prédikációjában? Jud. 14, 15.

6. Ki állott igehirdetésének központjában? Jel. 14, 14; Csel. 4, 12.

7. Hogy ábrázoltatik Énók missziómunkája? Az istentézők gyakran kereszték fel ezen szent térfut, hogy jelen lehessenek tanításainál s hogy részt vehessenek imáiban. Énók nyitlan és nyilvánosan dolgozott. Mindenkiel közölte Istennek üzenetét, aki kész volt az intelmet meghallgatni. Munkássága

nem csupán Sét ivadékaira terjedt ki. Abban az országban is hatalommal terjesztette azon csodálatos dolgokat, miket Isten néki látomásokban mutatott meg, amelybe Káin az Ur színe elől menekült. Patriarkák és próféták. 77. old.

8. Hasonlítsd össze Énók üzenetét Jud. 14, 15. alapján a Jelenések könyvének 14. részében leirt angyali üzenetekkel. Isten szolgálainak az utolsó időben is hasonló üzenetet kell hozni a világ számára, amely üzenetet csak, mint hajdanában, manapság is gunnyal és csufolódással fogadják. Ugyanott.

9. Hány év után teljesíté Énók Isten szemeiben is feladatát? 1. Móz. 5, 23.

10. Mennyi ideig tart ma a legjobban esetben az emberi élet? Zsolt. 90, 10. Hogyan kell időnkelt az Ur szolgálataira felhasználnunk? Ef. 5, 16; Kol. 4, 5.

* * *

Misszióra 1921 április 16.

Az igazságnak egy prédikátora.

1. Hogyan viselkedett az emberiség Noé idejében Isten lelkeinek munkája iránt? 1. Móz. 6, 3. 5. 11. 12.

2. Mily büntetésnek kellett ezért az

egészemberiségre minden teremtményre elkövetkezni? 7. v.

3. Egyedül ki talált kegyelmet Isten előtt és miért? 8, 9. v.

4. Mekkora kegyelmi haladékat adott még Isten? 3. v. vége.

5. Péter Noét az igazság prédikátorának nevezi. Ezen cím Noé mily tevékenységére mutat az említett 120 év alatt?

6. Mily szoros összeköttetés van Isten és az igazságnak egy ily hirdetője között? 1. Móz. 6, 18. első része.

7. Noénak mily jellembelei tulajdonosságait igyekezzünk utánozni? Engedelmeskedni szóban és cselekedetekben.

1. Móz. 6, 22; 7, 5. Hinni. Zsid. 11, 7. Türelem és kitartás. (120 évig dolgozott kitartóan, anélkül, hogy munkájának eredményét látta volna.)

8. Noénak feltétlen odaadását a Patriárkák és próféták című könyv a következő szép szavakban jellemzi: Mivel Noé a figyelmeztető üzenetet közölte a világgal, cselekedetei fényes biznyságot tettek arról, hogy őszinte meggyőződésből cselekszik. Ily módon hite mindig tökéletesebb és nyilvánvalóbb lett. Példát adott a világnak, hogy miképpen kell hinni Isten szavának. Amivel csak bírt, mindent a barka építésére használt fel. Midőn megkezdte a hatalmas hajóépületnek szárazföldön való építését, óriási tömegekben özönlött hozzá a környék népe, hogy az építményt lássa s a különös prédikátor lángoló szavatait meghallgassa. Minden egyes kalapáccsütés egy hangos bizonyosságtévés volt.

9. Mí mutat rá Noé idejének különös fontosságára? Máté 24, 37—39.

10. Az igazság prédikátorához ha-

sonló mily kitüntető címeket nyernek el egykoron Isten hűséges szolgálói? Ésa. 61, 3.

* * *

Misszióóra 1921 április 30.

Isten barátja.

1. Ki neveztetett Isten barátjának? Jak. 2, 23; Ésa. 41, 8.

2. Mily hatással volt Isten ézép barátjára Isten elhívása? 1. Móz. 12, 1. 4.

3. Mily alapelv jellemzi Isten minden egyes barátjának életét, életének minden szakában? 1. Móz. 15, 6. Róm. 4, 3; Gal. 3, 6.

4. Vajjon hozzákapcsolhatja-e a gazdagság, az arany és ezüst Isten barátját e világhoz? 1. Móz. 13, 2; Zsid. 11, 9.

5. Mivel egyik barát szívesen tartózkodik a másik barát közelében, mire irányul legfőbb vágyuk? Zsid. 11, 10. 13—16.

6. Mily befolyást gyakorolt Ábrahám saját családjára? 1. Móz. 18, 19.

7. Mily lélek nyilatkozott meg Ábrahám a Sodomba vezető úton? 1. Móz. 18, 23—32. (Nem itélni, hanem megkegyelmezésért esedezni.)

8. Mire indította Ábrahámot az Isten és embertársai iránti szeretete? 1. Móz. 12, 7. 8; 13, 4. 18; 21, 33.

9. Mily szoros összeköttetésben áll Krisztus minden egyes hiva Isten ezen barátjával? Gal. 3. 29.

10. Mit mond Jézus Ábrahám igaz gyermekeiről? Luk. 8, 39. Ábrahám, Istennek barátja egy méltó példát adott nekünk. Élete az imának élete volt. Ahol csak letelepedett, a lakása közvetlen közelében egy oltárt épített,

ahová, a táborában lévőket mind meghívta a reggeli és esti áldozathoz. Ha sátrát fel is szedte, az oltár továbbra megmaradt. A vándor kanoniták között sokan voltak a későbbi években, akik Ábrahám által tanításban részesültek. Ezek utazás közben azonnal felismerték Ábrahámnak leltárait, kijavították őket, ha már megrongálódtak s midőn mellette ütötték fel tanyáikat, ezen oltárokhoz mentek, hogy az élő Istent imájukkal szolgálják. Patriárkák és próféták. 120. old.

* * *

Misszióóra 1921 május 14.

Aki kitartott a szenvedésekben.

1. Isten minden egyes eszközének szüksége van a leg gondosabb kiképzésre, hogy alkalmas lehessen feladatának elvégzésére. Emiatt bibliai példákat.

2. József kellemes külseje és atyja iránti végtelen szeretete következtében magára vont a testvérei gyűlöletét. Itt kezdődik megpróbáltatása. Atyja gyűlölködő testvéreihez akarja küldeni. Józsefnek ugy kell felelni, mint Isten igaz gyermekekéhez illik. 1. Móz. 37, 13.

3. A szolgálatra való állandó készség gyakran nagyon nehéz helyzetbe sodorhat bennünket. 20—28. v. Ilyenkor nem szabad a magas célt szem elől tévesztenünk.

4. József Istennel való összeköttetése folytatta még a szolgátságban is boldog ember volt. 1. Móz. 39, 2.

5. Mily missziómunkát végezhetett József urával szemben? 3. v. József életében Isten ereje nyilatkozott meg.

6. A külső akadályok ellenére is milyen maradt a József és mennyei atyja

közötti viszony? 21. v. Az Ur minden egyes szolgálójára nézve, miben rejlik a sikernek titka?

7. Mily befolyást gyakorolt József missziómunkája a főpohárnokra? 1. Móz. 40, 23.

8. Hány év után kelt ki az igazságnak az a magva, melyet József a főpohárnok szívébe hintett el? 1. Móz. 41, 9—13.

9. Miután József a kicsi dolgokban is hűségének bizonyult s Istent sohasem tagadta meg, végül ki előtt tettett biznyságot? 16. v. 13 évig tartott József szenvedéseinek iskolája. 1. Móz. 37, 2; 41, 46. Szerencsében és boldogtalanságban szemei állandóan a megváltásra voltak irányítva. Zsid. 11, 22.

10. József életének tanulságát s a fáradhatatlan munkára való buzditást találhatjuk Róm. 8, 28.

* * *

Misszióóra 1921 május 28.

Ehiva a szolgálatra.

1. Mily áldozatot hozott Mózes azért, hogy Isten népéhez számiáltassék? Zsid. 11, 24, 26.

2. Miután érezte magában, hogy Isten őt hívta el népének felszabadítására, saját ereje által, földi hatalommal akarta testvéreit felszabadítani. 2. Móz. 2, 11. 12; Csel. 7, 24. 25.

3. Mily hivatással kellett Mózesnek élete egy nagy részét töltöni, annak ellenére, hogy oly hatalmas munkára volt kiszemelve? 2. Móz. 3, 1.

4. Mily jellemvonásokat kellett Mózesnek a juhok őrzése közben, a magányban elsajátítani? Jel. 14, 12. Türelem.

5. 2. Móz. 3, 2—6. értelmében mit tanult meg még ezenkívül? Alázatos-ságot és fisztelelet.

6. Mennyire bizott még saját erejében? 11. v.

7. Miről lehet meggyőződve mindenki, aki magát Isten szolgálatába állítja? 2. Móz. 4, 12.

8. Mózes nagyon heves természetű ember volt. Milyennek bizonyult Isten szolgálatában? 4. Móz. 12, 3. Mózes alázatosabb volt minden embernél a földön.

9. Mily nagy volt Mózes szeretete embertársai iránt? 2. Móz. 32, 32.

10. Miben rejlik azok erejének titka, akik Isten szolgálatába állanak? Zsid. 11, 26. és 27. vége.

* * *

Misszióra 1921 június 11.

Isten zászlaja alatt.

1. Hasonlítsd össze Jézus hadseregét az evangéliumi hit harcosaival. 2. Tim. 2, 3—5.

2. Ki a vezér a harcban? Józ. 5, 13. 14; Zsid. 2. 10.

3. Kinek a szavát tekintik Isten harcosai parancsnak? Józ. 5, 14. vége.

4. Csak hogyan érhetünk el eredményeket? Zsolt. 60, 14.

5. Mikor kezdődik meg Isten harcosainak munkája? Józ. 6, 12. 15. első rész; Zsolt. 5, 3. 4.

6. Mily fegyverrel jelenik meg a hadvezér a hadsereg élén? Józ. 5, 13. Mily fegyverrel vannak harcosai felszerelve? Ef. 6, 17.

7. Mit kell minden őszinte léleknek Józsuával beismerni? Józ. 23, 3. vége 10.

8. Hogyan ábrázolja maga az Úd, vőző a jó és a haszontalan harcosokat? Máté 10, 32. 33.

9. Mily bizonyosságot tehetett önmagáról Pál, a pogányok eme nagy apostola? 2. Tim. 4, 7.

10. Mily jelszavat ír Isten minden egyes harcosa paizsára? Józ. 24, 15. vége. 21.

* * *

Misszióra 1921 június 25.

Szent munkaközösség Jézussal.

Ján. 21, 1—13.

1. Mily célból gyűltek egybe Jézus tanítványai ezen helyen? 2. 3. v. Zsolt. 133, 1. Vessd össze Luk. 5, 10; Máté 13, 47. el.

2. Mily eredménye volt munkájuknak? 3. vers utolsó r.

3. Mi volt az oka az eredménytelenségnek?

4. A lelkek megmentéséért folytatott munkákra mikor várna hasonló sors? A lelkesedés, buzgalom és egység minden bizonyossal elengedhetetlen feltétel az eredményes munkának, azonban Jézus áldásos jelenléte és felügyelete nélkül minden kísérlet eredménytelenül végződik.

5. Mi képezi a Jézusért folytatott közös munkában erőnket? A szeretet tesz bennünket alkalmasakká a munkára. Aki nem tud szeretni, annak jobb lett volna, ha meg sem született volna.

6. Mily tanácsot adott Jézus tanítványainak? 6. v. Mily fontos tanulságot zár ez magában a mi missziómunkánkra nézve?

7. Hogy végződött a munka Isten

felügyelete alatt? 6. vers utolsó rész 11. v.

8. Mily eredménnyel jár az evangélium nagy hálójának az utolsó időben való kivetése? Jel. 7, 14.

9. Mily megbízatást adott Jézus a munka után? 10. v.

10. Mi történik majd az aratás nagy napján? Máté 25, 19.

* * *

Imaórák 1921. II. évnegyedére.

Imaóra 1921 április 9.

Az igaz ismeret keresésének fontossága.

(A nagy orvos lábnyomában 459. old.)

Hajlítsd felém füledet...

Hajlítsd szivedet megismerésemre.

Nekünk sokkal világosabban meg kell ismerni az ütközési pontot abban a nagy küzdelemben, amelyben állunk. Tökéletesebben kell ismernünk az isteni ige igazságainak nagy értékét s azt a veszedelmet, amely akkor fenyeget bennünket, ha a csábítónak sikerül gondolatainkat elterelni azoktól.

Csak akkor látjuk, mily rettenetes dolog a bűn, ha azt a végtelen áldozatot szemléljük, mely megváltásunkért hozott. A bűn következtében az egész emberi szervezet elveszítette tökéletességét. Gondolataink zavartak és értelmünk elhomályosult. A bűn lefokozta lelki képességeinket. A külső kísértések könnyen visszhangra találnak szívünkben s lábaink észrevétlenül lesiklanak az egyenes utról s hajolnak a gonosz felé.

De amikor éppen az az állapot tökéletes

11. Mit készített el Jézus tanítványai számára? 9. vers. Mily meghívásnak tettek a tanítványok eleget? 12. v. első rész.

12. Mily meghívásnak örvendhetünk már ma is? Máté 25, 34; Jel. 3, 20; Máté 26, 29.

* * *

volt, melyet a megváltó megmentésünkhöz hozott, azonképpen a bűn szennyestől való megtisztulásunknak is teljesnek kell lenni. Isten törvénye nem enged, hogy egyetlen rossz cselekedetet is menthessünk. Egyetlen bűnös cselekedet sem kerülheti el a rá kimért ítéletet. Az evangéliumi erkölcsben csak az isteni tökéletes jellemet fogadja el az egyedüli erkölcsi alapul. Krisztus élete a legkövetesebb teljesítése volt az összes isteni parancsolatoknak. Így szól: Valamint én is megtartottam az én Atyámnak parancsolatait. Ján. 15, 10. Élete a legkövetesebb mintaképünk az engedelmesség és szolgálatra nézve. Egyedül Isten ujíthatja meg szívünket. Isten az, aki véghez viszi bennetek mindkettőt, az akarást és a befejezést az ő tetszése szerint. Minéink pedig adatott a parancsolat: Vigyétek végezh a ti üdvösségeteket. Fil. 2, 12. 13.

A munka, mely gondolkodásra készíttet bennünket.

A ferdeségeket nem nevezhetjük egyenes dolgoknak s egy helytelen életmódot egy csekély erőmegfeszítéssel

Imaóra 1921 április 23.

A tudomány, melyet uralnunk kell.

Van egy keresztényi tudomány, melyet teljesen uralnunk kell, amelynek teljesen birtokában kell lennünk, amely tudomány annyival áll felette mindenemű emberi tudománynak, mint amely magasan áll az ég a föld felett. Képezzük, neveljük és gyakoroljuk az értelmet, mert hisz oly módon kell Istennek szolgálnunk, amely ellentétben áll természetes hajlamainkkal. A gonoszra való örökölt és ápolat hajlamainkat le kell győzni. Sokszor egy egész élet nevelését és kiképzését kell elvetni magunktól, hogy tanítványokká lehessünk Krisztus iskolájában. Szívünket meg kell tanítanunk rá, hogy szilárd legyen Istenben. Gondolatainkat úgy kell képeznünk, hogy képesek legyünk ellentánni a kísértéseknek. Meg kell tanulnunk felfelé tekinteni. Isten igéjének alapelveit, azon alapelveket, melyek oly magasatosak, hogy csak a menny méltó arra, hogy magába zárja őket, meg kell értenünk mindennapi életünkre gyakorolt összes vonatkozásaikban. Legyen minden egyes cselekedetünk, minden egyes szavunk, minden egyes gondolatunk a legteljesebb összhangban ezen alapelvekkel. Hozzunk mindent teljes összhangba Krisztussal s rendeljünk neki alá mindent.

A Szentlélek becses kegyelmi ajándékait nem fejleszthetjük ki bennünk egyetlen pillanat alatt. Csak számos év tapasztalata által nyerhetünk bátorságot, lelki erőt, nyájasságot, hitet és megrendíthetetlen bizalmat Isten megmentő erejébe. Isten gyermekei azzal peccsételik meg sorsukat, hogy szilárdan

s feladatainkat, egy sohasem pótolható örökös kárt szenvedne lelkünk.

Pál apostol élete a saját énjé ellen folytatott állandó küzdelem élete volt. Ő maga mondta: Én meghalok naponta. 1. Kor. 15, 31. Saját akarata és kívánsága mindennap keresztelte Isten akaratát, még ha egész lényét és egyéniségét kérésztre kellett is neki feszítenie.

Küzdelemben eltöltött életének végén, midőn megívott harcaira és győzelmire visszatekintett, elmondhatta: Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam: Végrezetre eltévedt nékem az igazság koronája, melyet megad nékem az Ur ama napon, az igaz bíró. 2. Tim. 4, 7. 8.

A keresztény élete a folytonos harcnak és elfrenyomulásnak a folyamata. Ezen küzdelem elől kitérni nem lehet, semmi sem menthet bennünket ki ezen harcból. Állandó erőfeszítésre van szükségünk. Csak a legnagyobb fáradság által nyerhetjük el Sátán kísértései felett a győzelmet. Ellenállhatatlan energiával kell törekednünk a keresztényi erények s a keresztényi tisztaság elérésére s vasszilárdságu akaraterővel kell azokat megtartanunk.

Csak a legnagyobb erőmfeszítések árán emelkedhetünk felfelé. Mindenkinnek önmagának kell fejlődését szolgálni. Senki sem harcolhatja meg helyettünk ezen küzdelmet. Mi magunk, személyesen vagyunk a küzdelem kiemenetelért felelősek. Ha mindjárt Noé, Dániel és Jób élnének is földünkön, igazságuk által senkinek sem menthetné meg sem lányát, sem fiát.

eszközölt változatossággal nem lehet átalakítani. A jellem képzése nem egy napnak, sem egy évnél, hanem egy egész életnek a munkája. Az a küzdelem, melyet saját énünkkel folytatunk, hogy erkölcsi tökéletességre és szentségre tegyünk szert, egy életfogytig való nehézküzelem. Folytonos fáradság és tevékenység nélkül nem tapasztalhatunk haladást az isteni életben s nem nyerhetjük el a győzelem koronáját.

Ép az képezi legfőbb bizonyítékát annak, hogy az ember egy magasabb állapotról bukott alá a mélységbe, melyben van, hogy oly nehéz neki ismét felemelkedni. A visszatérést csak nehéz küzdelemmel eszközölhetjük, csak a leghevesebb harc árán tehetjük ismét szabaddá a visszatérés útját, melyen minden sorompónál meg kell fizetnünk a vámot s amelyen egyik óra gyaloglás a másikat követi. Egy gyors, megmondolatlan cselekedet által egyetlen pillanatot alatt a gonosz hatalmába kerülhetünk. Azonban ne feledjük, hogy egynél több pillanatba kerül rabszolgáságunk láncait és béklyóit szétörni s újra visszanyerni lelkünk szabadságát s életünk elveszített szentségét. Az elhatározás és a munka megkezdése egyetlen pillanat műve lehet, azonban a teljes kivitel végtelen sok küzdelmet, időt, fáradságot, türelmet és áldozatot igényel.

Nem szabad a pillanatnyi benyomások hatása alatt cselekednünk. Állandóan résen kell lennünk. A számtalan kísértéstől környezve, vagy állhatatosan ellentánnunk, vagy könyörtelenül legyőzetünk. Ha életünk végéhez érve sem teljesítettük még élethivatásunkat

kitartanak mindvégig az igazság mellett s szent célokért való küzdelemben töltik életüket.

Nincs veszíteni való időnk.

Nincs veszíteni való időnk. Nem tudjuk, mily hamar zárul le megpróbáltatásunk ideje. A legjobb esetben is csak egy rövid ideig élünk e földön s nem tudjuk, melyik pillanatban éri utol a halál nyilvesszeje szívünket. Nem tudjuk, mily hamar jön hozzánk a felszólítás, hogy a világot s annak minden érdekét feladjuk. Előttünk terjeszkedik ki a végtelen örökkévalóság. A függöny csakhamar felemelkedik. Még csak néhány rövid esztendő s mind azokhoz megy a parancs, akik ma még az előkhöz számítanak: Aki igazságtalan, legyen igazságtalan ezután is; és aki igaz, legyen igaz ezután is s aki szent, szenteltessek meg ezután is. Jel. 22, 11.

Készen vagyunk-e? Vajon megismertük-e Istent, a menny Urát, aki a törvényt adá nekünk s Jézus Krisztust, akit, mint helyettesét küldött a világba. Ha életcélnakat elértük, Krisztussal, ami példaképünkkel elmondhatjuk:

Én dicsőítettelek téged a földön: elvégeztem a munkát, melyet reám bízta, hogy végezzem azt. Megjelentettem a Te nevedet az embereknek. Ján. 17, 4-6.

Isten angyalai meg akarnak bennünket önmagunktól s a földi dolgoktól is szabadítani, ne engedjétek, hogy munkájuk hiábaváló legyen.

Változzanak meg azon lelkek, akik eddig alantas gondolatokkal foglalkoztak. Annakokáért felövezvén elmétek derekait, mint józanok, tökélete-

ben reménykedjétek, abban a kegyelemben, amelyet a Jézus Krisztus hoz néktek, mikor megjelen. Mint engedelmes gyermekek, ne szabjátok magotokat a ti előbbi kívánságaitokhoz, amelyek tudatlanságotok alatt voltak beüdvözöltek, hanem amiképen szentek, akiket elhívtok, ti is szentek legyetek teljes életetekben, mert én szent vagyok. Szentek legyetek, mert én szent vagyok. 1. Pét. 1, 13—16.

Irányítsuk gondolatainkat Istenre, mint középpontra. Fesszük meg minden erőnket, hogy a természetes szív bűnös hajlamait legyőzzük. Erőfeszítésünk, önmegtartózkodásunk és kitartásunk legyen egyenes arányban azon cél végtelen nagy értékével, melynek elérésére törekszünk. Csak úgy nyerhetjük el az élet koronáját, ha mi is győzedelmeskedünk, amiképen Krisztus győzött!

* * *

Imaóra 1921 május 7-én.

Az önmegtartózkodás szükségességére.

Nagy lelki veszedelmet rejt magában az ember számára az önámításnak az a vágya, mely elhíttetni akarja velünk, hogy teljesen meg lehetünk önmagunkkal elégedve, mert ezáltal eltávolodunk Istenről, minden erő forrásától. Ha természetes hajlamaink nem nemesülnek meg Isten szent lelkének befolyására, úgy magukban hordják azok az erkölcsi halál magvát. Ha nem lépünk elő összeköttetésbe Istennel, akkor nem tudunk ellentállani az önzés és önkietelenség kísértéseinek.

Ha segítséget akarunk Krisztustól nyerni, akkor mindenképp meg kell ismernünk szükségleteinket. Nagyon is

híven kell magunkat ismerni. Csak azt mentheti meg Krisztus, aki belátja, hogy bűnös. Csak úgy ragadhatjuk meg az isteni hatalmat és segédelmet, ha teljesen tudatára ébredünk tehetetlenségünknek és segélytelenségünknek s ha minden önbizalomról leteszünk.

Nemcsak a keresztyéni élet kezdetén van szükségünk ezen önmegtartózkodásra. Meg kell azt ujjitanunk minden egyes lépésnél, melyet a menny felé teszünk. Minden jó cselekedetünk egy rajtuk kívül álló erőnek van alárendelve. Ezért van feltétlenül szükségünk arra, hogy lelkünk állandóan vágyakozzék Isten után, hogy megálázkodjunk előtte s bűneinket állandóan megvalljuk neki. Állandóan veszélyek környeznek bennünket s csak akkor lehetünk biztonságban, ha gyengésségünk tudatában vagyunk s hitünk karjaival erősen megragadjuk hatalmas megváltónkat.

Az igaz ismeret forrása.

Ezer és ezer oly tárgytól kell elfordulnunk, melyek figyelmünket magukra vonják. Vannak oly hiábavaló dolgok, amelyek haszontalanságuk ellenére is annyira érdekelnék bennünket, hogy rendkívül sok időnket rabolják el. Legmagasabb érdekeink a legteljesebb figyelmünket igényelik s nem engedhetik meg, hogy energiánkat gyakran a legjelentéktelenebb dolgoknak áldozzuk fel.

Új elméletek elfogadása még nem jelent a lélek számára új életet. Sőt még a legfontosabb elméletek és tényekről való ismeretünk sem ér sokat, ha nem merithetünk belőlük gyakorlati értékeket. Adjunk lelkünknek oly táplálékot, mely lelki életünket táplálja és

teljesíti. Olvassuk el a Példabeszédek 2.—11. és 3, 18. részeit.

Kérdezzük így, hogy mi képezze tanulmányunk legfőbb tárgyát: Mi az igazság? Melyik az az igazság, amelyet apolnunk, megismernünk, szeretnünk és követnünk kell? A tudomány legodább művelői gyakran vallottak kudarcot s már rég letettek azon reményről, hogy kutatásaik által valaha megismerhetik Isten. Ezek számára is az a legfontosabb kérdés: Melyik az az igazság, amelynek megismerése és követése lelkünk üdvösségét eszközölheti bennünk?

Mit tartotok Krisztusról? Ez a legfontosabb kérdés. Vajon elfogadhatod-e személyes megváltóddul? Akik öt Üdvözítőjüktől elfogadják, azoknak hatalmat ad, hogy Isten gyermekei lehessenek.

Krisztus oly módon nyilatkoztatta ki tanítványainak Isten, hogy ezzel egyidejűleg egy erkölcsileg végtelenül hasznos munkát végzett szívükön. Ami szívünknek is ezen nyilatkoztatásra lenne szüksége! Sokan vannak, akik állandóan csak az elméleteknél időznek s figyelmen kívül hagyják azon üdvözítő és áldásos befolyást, melyet Krisztus jelenléte s példáinak szemlélése gyakorol ránk. Őt, az önmegtartózkodó önfeltápláló munkást szem elől tévesztették. Arra lenne legnagyobb szükségünk, hogy Jézusra tekintsenek. Naponta ként szükség van jelenlétének újabb és újabb megnyilatkozására. Kövessük hitvebbet az önmegtartózkodásnak és önfeltáplálásnak általa nyújtott tisztes példát!

Nekünk is arra a tapasztalatra van szükségünk, melyet Pál apostol tett akkor, midőn így írt: Krisztussal együtt

megfeszítettem. Élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus; amely életet pedig most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem és önmagát adta értettem. Gal. 2, 20.

Istennek és Jézus Krisztusnak oly megismerése, amely jellemünkben is megnyilatkozik, oly erkölcsi emelkedést jelent, amely mindent túlszárnyal, amit csak nagyra becsülünk a mennyben fenn és a földön alant. Ez a legmagasabb kiképzés. Ez az a kulcs, mely megnyitja számunkra a mennyi város kapuját. Isten azt akarja, hogy mindazok megszerezzék ezen ismeretet, akik magukra öltik a Krisztust.

* * *

Imaóra 1921 május 21.

Az Isten igéje által nyert ismeret.

(A nagy orv. lábnyom. 466. old.)

Szavainak megnyilatkozása világszerte ad s értelmesse tesz.

Az egész biblia nem más, mint Isten dicsőségének Krisztusban való megnyilatkozása. Ha Isten igéjét elfogadjuk, ha benne hiszünk s neki engedelmessékedünk, akkor az lesz a leghathatósabb eszköz jellemünk átalakításában. Ő adja az első lökést, a kényszerítő befolyást, amely gyakorolja ránk, melynek hatása alatt újraélednek szellemi, testi és lelki képességeink s életünknek pályája a helyes irányba terelődik.

Azért tér le oly könnyen az ifjúság, de sok esetben az idősebb kor is az egyenes utról s téved a bűn lápijába, mert nem tanulmányozzák állandóan Isten igéjét s mert nem elmélkednek a

benne foglalt igazságok felett. S ha sokaknak nincs szilárd, határozott akaratereje, annak az oka, hogy az illetők hosszú időn át megszokták Isten szavának szent tanításait. Kitarító erőfeszítés által nem igyekeztek gondolatokat arra irányítani, ami azokat megszenteli és megtisztítja s ami elterelne azokat minden tisztátalanságtól. Csak kevesen vannak, azok, akik Máriaéhoz hasonlóan a jobbik részt választják, akik megvetve az anyagi érdekeket Jézus lábaihoz ülnek s az isteni tanokat hallgatják. Csak kevesen zárják Isten igéjének tanításait szívükbe s csak kevesen valószínűsíthetik meg azokat az életben.

Ha a biblia igazságait elfogadjuk, azok felemelik a szellemet és a lelket. Ha Isten szavát oly nagyra becsülnénk, amint kellene, akkor ifjak és öregek oly foku őszinteséggel és jellembeli szilárdsággal bírnának, amely őket képessé tenné arra, hogy mindennemű kísértéssel megküzdjenek.

Tegyétek lehetővé, hogy alkalmas férfiak a szentírás igazságait szóban és írásban hirdessék. Fordítsuk összes gondolatainkat, képességeinket s egész lelki erőnket Isten gondolatainak tanulmányozására. Ne tanuljatok az emberi vélekedések filozófiáját, hanem tanuljatok annak filozófiáját, aki maga az igazság. Egyetlen irodalmat sem lehet ezzel összehasonlítani.

A földi érzékek nem sok örömet találnak Isten szavának szemlélésében. Ámde az Isten lelke által megújult értelem isteni szépséget és mennyei világosságot talál a szent könyv lapjain. Ami a földies érzékek számára egy kietlen pusztaság volt, az a lelki

érzékek számára egy élő vízfürdővel öntözött ország lesz.

Az Isten igéjében megnyilatkozó ismeret az az ismeret, amelyet gyermekeinknek meg kellene szerezni. Azon pillanattól fogva, midőn látjuk, hogy az értelemnek első sugara dereng bennünk, igyekezzünk őket Jézus nevével és életével megismertetni. Először is tanulják meg azon igazságot, hogy Isten az atyjuk. A nevelés első szakában szeretetteljes engedelmessegre szoktassuk őket. Olivassunk fel nékik Isten szavából oly fejezeteket, amelyek könnyen érthetők általuk s amelyek felkeltik a Szentírás iránti érdeklődésüket és szeretetüket. A megfelelő részeket olvassuk tiszteltteljesen és a legnagyobb szeretettel. Mindenekfelett azonban ismertessük meg őket Istennek Krisztusban megnyilatkozott szeretetével s azon tanulással, melyet ebből le kell vinnünk:

Ha minket így szeretett Isten, nekünk is szeretnünk kell egymást. 1. Ján. 4, 11.

Legyen Isten szava szellemi és lelki tápláléka az ifuságnak. Legyen Krisztus keresztye a közponja minden nevelésnek, minden tudománynak és elmélkedésnek. Vigyük bele ezt a gyakorlati élet mindennapi tapasztalataiba. Akkor az Üdvözítő lesz az ifjuság mindennapi társa és barátja. Minden gondolatunkat fogva tartja majd a Krisztus iránti engedelmesseggel s mi is elmondhatjuk Pál apostollal: Nekem pedig ne legyen másban dicsekedésem, hanem ami Urunk Jézus keresztyében, aki által nekem megfeszítettett a világ és én is a világnak. Gal. 6, 14.

* * *

Imaóra 1921 június 4.

A tapasztalat által megérvelt ismeret.

Ily módon az ifjuság a tapasztalat által érvelt tudás által ismeri meg Isten. Immár önmagukon tapasztalták szavának valóságát s igéreteinek igazságát.

Megízlelték és tudják, hogy jó az Úr.

Krisztus szeretett tanítványa, János saját tapasztalatából merítette ismeretét. A következő bizonyosságot tehetette:

Ami kezdettől fogva vala, amit hallottunk, amit szemünkkel láttunk és kezeinkkel illettünk, az életnek ígéjéről. És az élet megjelent és láttuk és tanúbizonyságot teszünk róla és hirdetjük néktek az örök életet, amely az Atyánál vala és megjelent nekünk. Amit hallottunk és láttunk, hirdetjük néktek, hogy néktek is közösségek / legyen velünk és pedig ami közösségünk az Atyával és az ő Fiával, a Jézus Krisztussal. 1. Ján. 1, 1—3.

Igy minden embernek módjában áll saját tapasztalatai alapján bizonyosságot tenni, hogy Isten igaz. Ján. 3, 33. Bizonyosságot tehet arról, amit ő maga látott, hallott és érzett Krisztus hatalmából. Elmondhatja:

Segítségem volt szükségem s megjelentem azt Krisztusban. Minden szükségem lettem kielégítést lelt, lelkem éhsége csillapított. Számomra a Biblia Krisztus kinyilatkoztatása. Én hiszek Jézusban, mert ő számomra egy isteni Üdvözítő. Én hiszek a Bibliában, mert úgy találtam, hogy az Istennek az én lelkemhez intézett szava.

Segítség a természet tanulmányozásában.

Aki személyes tapasztalatból ismerette meg Isten és az ő igéjét, az elégséges előkészülettel bír, hogy megkezdje a természettudományok tanulmányozását. Krisztusról meg vagyunk írva: Öböne vala az élet és az élet vala az emberek világossága. Ján. 1, 4. Mielőtt a bűn utat tört magának, Ádám és Éva egy fényesen ragyogó mennyei világossággal, Isten fényével volt övezve. Ezen fény mindent megvilágosított, amihez csak közeledtek. Semmi sem homályosíthatta el úgy szellemi képességeiket, hogy ne lássák világosan Isten jellemét és műveit. De amidőn a kísértőnek engedtek, elveszítették a szentség palástját, elvesztették azt a világosságot is, amely a természetet megvilágította. Többé nem értették meg azt teljesen. Többé nem ismerhették fel Istennek jellemét műveiből. Ezért nem érti manapság sem az ember teljesen a természet tanait. Ha nem vezetni isteni bölcsesség kutatásában,

egy gyakran kész föléje emelni a természetet a természet Istenének. Ezért van oly gyakran s oly kiáltó ellentét az emberi eszmék s Isten igéjének igazságai között. Ámde azok számára, akik magukra öltik Krisztus világosságának palástját, újra fényben ragyog az egész természet. Csak a keresztből alásugárzó fényben érthetjük meg teljesen a természet tanait.

Aki személyes tapasztalatai alapján szerzett magának kellő ismeretet Istenről és szent Igéjéről, annak szilárdan megalapozott hitc van a szentírás isteni eredetében. Ezen lélek magában hordja

annak bizonyosságát, hogy Isten szava igazság s ő tudja, hogy az igazság soha sem mond ellent önmagának. Nem emberi szempontokból kiindulva bírálja a Bibliát, hanem a benne foglalt magasztos eszmék szempontjából vizsgálván őket, szerez mindig újabb és újabb meggyőződést annak Isteni eredetéről. Tudja, hogy az igaz tudomány nem tartalmazhat oly tételeket, melyek ellentmondásban vannak Isten ígéjével. Hisz mindkettőjüknek egy ugyanazon forrása van. Ha helyesen értjük mind a kettőt, akkor világosan látjuk, hogy a legteljesebb összhangban vannak egymással. Ami az ugynevezett tudományos művekben, ellentmond Isten szava kijelentéseinek, az mind csak emberi vélekedés. Az ily tanítvány számára a tudományos kutatások a gondolkodásnak és tanításnak tág terét nyitják meg. Ha a természet tüneményeit szemléli, újra meggyőződést szerez az isteni igazságokról. A természet könyve és az írott íge egymást kölcsönösen megvilágítják. Mindkettő hozzájárul ahhoz, hogy még teljesebben megismerkedjék Istennel, annak jellemével s azon törvényekkel, melyek által a természetben hat.

A zsoltáros tapasztalata.

A zsoltáros tapasztalatai oly tapasztalatok, melyeket mindnyájan elnyerhetünk, ha elfogadjuk a kettős isteni kinyilatkoztatást, melyet az írott íge s a természet csodás könyve tárnaq elének. Olvassuk fogékony szívvel a zsoltáros magasztos kijelentéseit: Zsolt. 92, 6. 36. 610; 119, 1. 2. 9. 11. 18. 24. 30. 54. 72. 97—100. 104. 111. 129—130. 140. 160—167. 175.

* * *

Imaóra 1921 Junius 18.

Isten világosabb kinyilatkoztatásai.

Kiváltságunkat képezi, hogy mindig magasabb és magasabb erkölcsi fokra emelkedhessünk s hogy mind világosabb kinyilatkoztatást nyerjünk Isten jelleméről. Midőn Mózes így imádkozott: Engedd meglatnom dicsőségedet! az Ur nem dorgálta meg, hanem engedett kívánságának. 2. Móz. 33, 18. Az Ur így szólit szolgájához: Megteszem, hogy az én dicsőségem a te orcád előtt menjen el és kiáltom előttd az Ur nevét. 2. Móz. 33, 19.

A bűn az, ami elhomályosítja értelmünket és elkompija fogékonyágunkat. Ha kitöröltnk a bűnt szívünkéből, akkor mind hangosabb és értelmesebb szavakban ismerteti meg velünk az isteni dicsőségnek a Krisztus arcáról aláragyogó fénye Istennek tulajdonságait, aki irgalmas és kegyelmes, türelmes és hosszantűrő s aki bővelkedik kegyelemben és hűségben. 2. Móz. 34, 6.

Az ő világosságában lássunk világosságot, amíg szívünk, lelkünk és elménk át nem alakult az ő szentségének képmására.

A legcsodálatosabb lehetőségek állanak azok előtt, akik ily módon ragadják meg Isten szavának ígéreteit. Nyitva áll előttünk az igazság tagas mezeje s rendelkezésükre állanak az erőnek mély forrásai. Dicsőséges dolgok kerüljenek napfényre. Oly kötelességek és kiváltságok lesznek nyilvánváókká előttük, amikről nem is sejtették, hogy bennfoglaltassanak Isten ígéjében. Azok, akik az alázatosság és engedelmesség ösvényén haladnak, mindig többet és

jobbet értenek meg az isteni üdvösség útjaiból.

Tekintsék a kutatók a Bibliát egyezőli vezetőjüknek s higgyék erősen, hogy erkölcsileg nagyon magasra emelkednek, ha az Írás alapelveihez ragaszkodnak. Ha nem ismerjük el Istent mindennek mindenképpen, úgy az összes ember filozófiai csak zavarhoz és megéberüléshöz vezetnek. De az Istentől ajándékozott drága hit erőt ad s az az jellemvonásokat kölcsönöz. Ha igazságnál, kegyelménél és szereteténél állunk, akkor mind teljesebben értjük meg igazságát, akkor mind hevesebb lesz bennünk a vágy, hogy egy szívűnkkel, mint gondolatainkat megtisztítsuk. Ha a lélek a tiszta gondolatok atmoszférában időzik, akkor az Istennel való érintkezés s Szavának tanulmányozása által átalakul. Az igazság oly nagy, hogy szépnek és fenségesnek tetszik akkor nekünk, hogy saját értünket egészen szem elől tévesztjük. A szív megfogyul s alázatosság, öröm és szeretet költözik bele.

A szent engedelmeségben való kitartás növeli természetes erőnket. Azok, akik Isten szavát tanulják, megismerik a megfeszített látással mehetnek ki az élet harcterére. Ha Dánielhez hasonlóan nemcsak hallgatói, hanem cselekvői is lesznek az isteni Igének, akkor a tudomány minden terén oly eredményeket érhetnek el, mint aminőket Isten eme hű szolgája ért el. Ha érzéseik tiszták lesznek, úgy lelkük is meggyőződők. Minden szellemi képességük újraéled. Az Ur majd alkalmat ad nekik, hogy oly mértékben kiképezhessék magukat s oly lelki erővel és önráalommal bírótanak, hogy környezetükben mindenki

láthassa, mivé lehet egy oly lélek, aki a bölcsesség és hatalom Istennél áll állandó érintkezésben!

A nevelés az örök életben.

Jelen életünk és munkánk előkészíthet bennünket az örök életre. A most megkezdett nevelést nem fejezzük be a jelen életben. Sőt továbbhalad az örökkévalóságon át, soha sem fejeztetik be. Istennek a megváltás tervében megnyilatkozó szeretete és bölcsesége mind teljesebben nyilatkozik meg. Az Üdvözítő az ismeret gazdag kincseivel ajándékozza meg gyermekeit, midőn őket az élő vízforrásokhoz vezeti. Isten csodálatos művei, hatalmának megannyi bizonyítékai, melyek a világ fenntartásában nyilatkoznak meg, mindig újabb szépségben bontakoznak ki a lélek előtt. Az Isten trónjától szétáradó fényben eltűnik minden titok s a lelket csodálkozással tölti el minden dolognak azon egyszerűsége, amelyet soha sem tudott azelőtt felfogni.

Most egy homályos tükör által látunk. De majd egykoron szentől szembe. Most csak részletekre terjed ki tudásunk, de egykoron majd mindent megismerünk, amiképpen mi magunk is megismertettünk.

Ki vagyok én?

A biblia férfiai, különböző tapasztalataik közben kiváló példaképet nyújtának a végidők népének, külföldönképpen pedig az Ur munkásainak. Mózesnek egy tapasztalatával akarnám értekezésemet bevezetni. A Csel. 7, 22-ben olvassuk: És Mózes tanították az egyiptombeliek minden bölcseségére; és ha-

talmas vala beszédben és cselekedetben. Isten szava kijelenti helyiütt, hogy Mózes nagyon gondos nevelésben részesült s ennek következtében hatalmas vala szöben és cselekedetben. A 23. és 24. versekben ezeket olvashatjuk: Mikor pedig negyven éves kora betőlt, eszébe jutott, hogy meglátogassa atyja fiait, az Izráel fiait. És mikor látta, hogy egyik bánatommal illetetik, megöltömázá és az egyiptomi embert megölvén, bosszút állá azért, aki bosszúsággal illették. Mi lehetett annak az indítókoka, hogy ez a nagyműveltségű férfiú, akinek Fáraó udvarának minden kényelme, hatalma és dicsősége rendelkezésére állott, az oly mélyre sülyedt s megvetett izraelitákat felkereste? Mindenesetre bizonyos, hogy nem volt előtte ismeretlen az az igéret, melyet Isten Ábrahámnak adott s amely így hangzik: És mondá az Ur Ábrahámnak: Tudván tudjad, hogy a te magod jövevény lesz a földön, mely nem övé és szolgálatra szorítják és nyomorgatják őket négyszáz esztendeig. De azt a népet, melyet szolgáltnak, szintén megítélem én és annak utána kijőnek nagy gazdagsággal. A Csel. 7. 25. értésünkre adja, hogy Mózes tudatában volt annak, hogy Isten őt szemelte ki ezen hatalmas dolagra. És azt gondolá, hogy az ő atyjafiai megértik, hogy az Isten az ő keze által ad nekik szabadulást, de azok nem értették meg. További tapasztalatairól a 26—29. versek számolnak be: Másnap meg olyankor jelent meg köztük, mikor összeveszték és inté őket békeségre, mondván: Férfiak, testvérek vagytok ti; miért illették egymást bosszúsággal? De az, aki felebarátfját bántalmazta, elutasítá

öt magától, mondván: Kicsoda tett teged fejedelemmé és bíróvá mirajtunk? Csak nem akarsz engem is megölni, miképen megöleléd tegnap az egyiptomi? É beszédre aztán Mózes elfuta és lön jövevény a Midján földjén.

Ezen nagyműveltségű férfiúnak most bucsut kellett hát mondani könyveinek és negyven éven át a juhokat kellett legeltetnie a pusztában. Mily ellenében állott ez eddigi neveltetésével! Mennyire vágyakozhatott vissza régi tanulmányaihoz. Azonban az isteni előrelátás ezen időt használta fel arra, hogy alkalmassá tegye magasztos hívására. Végre eltelik a negyven esztendő. Isten a csipkebokor lángjában megjelenik Mózesnek s így szól hozzá: Mivel hát imé feljutott hozzám az Izráel fiainak kiáltása és láttam is a nyomorgatást, amellyel nyomorgatják őket az egyiptombeliek: Most azért eredj, elküldelek téged a Fáraóhoz és hozd ki az én népemet, az Izráel fiait Egyiptomból. Most érkezett csak el Mózes ideje s rég sóvárgott tervét immár megvalosíthatta. Vajjon mi lehetett felelete az isteni felszólításra? Igen Uram, már negyven éve várok hívásodra, mily kár a hosszú időért már rég kánaán országában élhetném, mint szabad nemzet! Nem, egészen másképp hangzott Mózes felelete. Megtanult valamit a negyven éves pusztai magányban, amit minéktünk is meg kell tanulnunk, ha Isten munkásai akarunk lenni. A 11. vers ezeket mondja: Mózes pedig mondá az Istennek: Kicsoda vagyok én, hogy elmenjek a Fáraóhoz és hozzam az Izráel fiait Egyiptomból! Az Ur erre megígérte neki, hogy vele lesz s kioktatá mindarra, amit tudnia

kellett neki. S végül mégis hogy hangzott azon férfiúnak felelete, aki negyven évig hatalmas vala szöben és cselekedetben s aki oly rendkívüli nevelésben részesült. 2. Móz. 4. 10-ben olvashatjuk: És Mózes mondá: Kérlek Uram, nem vagyok én ékesen szóló sem tegnaptól, sem tegnapelőttől fogva, sem azóta, hogy szólottál a te szolgáddal, mert én nehéz ajku és nehéz nyelvű vagyok.

A biztos prófétai ige alapján mi is bátoroztán tudjuk, hogy Isten munkája befejezésének ideje immár elérkezett. Törekedjünk mi is megismerni minden bölcseséget s hatalmassá lenni szöben és cselekedetekben. Csak ha szívünk bensejét teljesen áthatja az a meggyőződés, hogy egyáltalán nem vagyunk méltók a nagy isteni kegyelemre s ha Mózesel együtt mi is így kiáltunk: Ki vagyok én! csakis akkor válhatunk az Ur alkalmas eszközeivé.

A siker feltételei.

Christian L. H.

Sikerről lévén szó nem szabad világi előnyökre, vagy dicsőségre gondolnunk. Ezen földnek dolgai nem sokat érnek s földben is csakhamar elmúlnak. Mi oly előnyökre gondolunk, melyeket Krisztus drága munkájában, az igazság beszédének hirdetésében s saját felünk megmentésében érhetünk el. Az Ur egy igen nagy feladatot bízott ránk: Evangéliumának igazságait ezen nemzedékben kell közölnünk az egész földkerekséggel. Ha a szent igazságok ezen terjesztésében eredményt érhetünk el, azt többre kell becstülnünk, mint saját életünket. Az eredménynek és

sikernek a következő feltételei vannak:

1. Hűséggel kell viseltetnünk Istenünk üzenete iránt. Az Ur nekünk különös világságot ajándékozott. Ez a világság az örök evangélium, Istenünk megmentő ereje. Mi adventisták hatalmas művünket az örök evangélium alapigazságaira építettük. Az öreg bibliai igazság mindörökké fennmarad. Soha sem szabad megkísérelnünk azt, hogy az igazságot megváltoztassuk, hanem inkább azt kell lehetővé tennünk, hogy az igazság változtasson meg bennünket. Az igazságba ne keverjünk új eszméket s hiábavaló elméleteket. Hirdessük és kövessük a régi harmadik angyali üzenetet.

2. Legyünk hűségesek Krisztus egyházához. Egyháza a hívők szervezett testülete. Ezen egyházban vannak vezetőik és prédikátorok, iskolák, szanatóriumok, kiadóhivatalok és egyéb intézmények. Az üzenet hirdetése közben az evangélium rendjéhez ragaszkodunk.

Ha sikert akarunk elérni, szilárdan kell ragaszkodnunk szervezetenkhöz, melynek rendje az evangéliumban gyökerezik. Vannak olyanok, akik ellenségei a rendnek s a szervezetnek, ne kövessük ezek példáját, mert ezek ártalmára vannak az Ur munkájának.

3. Tartsunk össze testvéri szeretetben. Ne feledkezzünk el azon régi testvérekről, akik kezdetben ezen munkának megindítóit voltak, akik igen lelkesen és nehezen dolgoztak az ügy érdekében, akkor, midőn mi fiatalok nem vettünk abban részt. Az Ur munkásainak szíve legyen a kölcsönös scgélyre kész szeretettől áthatva. Isten gyülekezete viseltessék bizalommal az

Ur munkásai iránt s legyének szeretet-
től áthatva egymás iránt s a nagy
munka iránt. A gyanu és gáncoskodás
sokat árt. Igaz, hogy igen sok ország-
ban vagyunk mi adventisták elszedve,
de mindenütt egyazon hitünk, egyazon
reményünk van.

Kövessük hittel azon világosságot,
melyet nékünk Jézus biznysága, a
jövendölés lelke ajándékozott. White
testvérnő által sok világosságot aján-
dézott az Ur népének. Értékeljük
kellőképen azon áldásokat, miket a
jövendölés lelke ajándékozott nekünk.
Ha a jövendölés lelke által ajándékozott
művek még nincsenek is meg minden
nyelven, de máris elég olvasni és ta-
nolni való van belőlük. Az ezen köny-
vekben foglalt világosság a legteljesebb
összhangban van a Bibliával, Isten
szavával.

5. Legyünk szorgalmasak az Ur
munkájában. Terjesszük irodalmunkat
s tegyünk biznyságot az Urról min-
den helyen és minden időben. Az Ur
ügyének pénzbeli segítségre is szük-
sége van. Az Ur elvárja tőlünk, hogy
jövedelmünk tizedét munkájának elő-
mozdítására áldozzuk. Ha ezen dolog-
ban nem vagyunk teljesen hűségesek,
nem áradhat ki ránk Istenünknek ál-
dása. Az általános adományokról se
feledkezzünk meg. A mai idők nehe-
zek. Népünk sok tagja nagyon szegény.
De Isten jól látja szívünket s amit
néki adunk, azt sokszorosan vissza-
adja ismét.

6. Közeledjünk Istenhez életünk min-
den vonatkozásában. Érezzük erejét
akkor, midőn a bűn ellen küzdünk s
midőn biznyságot kell róla tennünk.
Tegyünk meg mindent gyermekjeinknek

s általában az ifjúságnak megmentésére.
Ha igaz kerestyének vagyunk, béké-
ben és szeretetteljes egyetértésben kell
szomszédainkkal élnünk. Az istenes
életben a személyes tapasztalatok bir-
nak a legnagyobb értékkel. Imádkoz-
zunk többet Istenhez s olvassuk na-
gyobb hittel s többet szent igéjét, hogy
több kegyelmet és világosságot aján-
dékozzon nekünk munkájának befeje-
zéséhez.

Légy rövid!

P. D.

Csodálatos és sajátoságos nemcsak az,
amit a Szentírás mond, hanem az is,
ahogyan azt mondja. Ha emberek akar-
tak volna annyi tanítást, annyi élet-
képet egybegyűjteni, mint amennyi a
Szentírásban van, akkor bizonyosan
egy 20 kötetes lexikon lett volna belőle.
Isten szava egyetlen versben egész
világbirodalmakat jellemez, egyetlen
mondattal leírja egy-egy embernek egész
életét, megismertet bennünket a termé-
szet örökkévaló törvényeivel. „Igy szól
az Ur!”

Soholsem oly fontos a rövidség, mint
épen a vallásos tanításnál, vagy inte-
lemnél. E téren a sok beszédet mo-
lizálásnak, vagy erkölcsi prédikációknak
nevezik. Legyen e tekintetben is Jézus
a mi mintaképünk. Mily jótékonyan hat
ránk az a rövidség, az a kimélet, mely-
lyel a bűnös n t kezeli: „Hát senki
sem itélt el? Ugy én sem itélek el.”
Eredj és ne vétezz többé.“ A nyavalya-
törőshöz így szól egyszerűen: „Légy
bátor fiam, bűncid megbocsáttatik né-
ked.“ Mily megtartók azon rövid szá-
vak, melyeket Zakkheushoz, a vámosh-

intézett: „Ma tért be az üdvösség ebbe
a házba“, vagy nézzük azon gyengéd
intelmét, melyet Péterhez: „Szeretsz-e
engem?“ vagy a mennydörgés fiaihoz:
„Nem tudjátok, mely léleknek vagytok
a fiai.“ intézett. Ahol Jézus csodálató-
san rövid szavakkal hat az emberi szí-
vekre, ott emberek dagályos hosszas
beszédeket s intelmeket használtak
volna, amivel ép az ellenkező hatást
érték volna el. Mert sok beszéd, sok s
fárasztó intelem, visszataszítólag és ellen-
szenvesen hat a megátalkodott bűnös
ember szívére.

A sok beszédre a beképzeltség kész-
teti az embereket, amely Lucifertől szár-
mazik. Az ilyenek többet tartanak maguk-
ról, mint amily értékük a valóságban
van. Ha sok ember ismerné önmagát s
tudatában lenne hiányainak, akkor a
sok beszéd helyett, inkább csak egy
rövid, de hathatós figyelmeztetést hasz-
nálna. Vannak azonban emberek, akik
szívesen hallatják magukat, akik azt
képzelik, hogy szavaik a legnagyobb
fontossággal bírnak, akik azt hiszik,
hogy mindenki meg van erről győződve
s szívesen hallgatják őket. Különösen
kereszténynek között akadunk oly embe-
rekre, akik szívesen és sokat be-
szélnék.

A szombatfiskolákban való sok prédi-
kálás, a gyülekezeti tisztviselők sok
beszédének a magyarázata sok esetben
nem más, mint az önimádás. Különö-
sen beteges önimádással állunk szem-
ben akkor, mikor egy kis, jelentéktelen,
üresfejű ember szavai végeztével még
megkérdézi, hogy tetszett néktek? Gyak-
ran a régi gyülekezeti tagok és tiszt-
viselők azok, akik fennhéjázással az
újabb és fiatalabb gyülekezeti tagok

etétél megnehezítik s a gyülekezet fejlő-
dését akadályozzák.

Ép akkor beszélnek legtöbbit, midőn
a legkevesebb szóra lenne szükség. Egy
hatvan perces prédikáció egy nagyon
szellemes szóknál még valahogy siker-
ülhet, ha rövidebb lett volna, úgy hogy
ötven percig tartott volna, bizonyosan
jobbban sikerült volna. Ha egy beszéd
egy óránál tovább tart, akkor egész
bizonyosan rossz, mert maga ronítja el
a hatást, melyet különben a hallgatókra
gyakorolt volna. Sokan maguknak árta-
nak azzal, hogy sok beszédükkel úgy
kifárasztják a hallgatókat, hogy nehe-
zen várják a beszéd végét. A legtaná-
csosabb lenne, ha 30 perc alatt adnák
elő a szónokok gondolataikat. Ha azt
akarjuk, hogy egy beszéd a kellő ha-
tást gyakorolja a hallgatókra, akkor
mindvégig feszélyeznünk kell a hallga-
tók figyelmét s mindvégig ébren kell
azt tartanunk.

Az értesítéseknél, egyes dolgok ki-
hirdetésénél is fontos a rövidség. Sok
gyülekezet veszíti el az áhitat lelkét
azon nagy forgalom következtében,
amely a szószéken végbemegy s azon
szóáradat következtében, amely onnan
aláhángzik. Helytelen háromszor, négy-
szer kihirdetéseket eszközölni, ahelyett,
hogy egyszerre adnánk mindent elő.
Főlsleges a gyülekezetet imára felszó-
lítani, ha a gyülekezet az ének vége-
tével úgy is fennállva várja az imát.
Izlételen ilyenkor még a kezekkel
gestikulálni, jelezni akarván, hogy mely
irányban halad az ima az ég felé. Az ily,
látszólag kicsiségek, gyakran elrabol-
hatják egy gyülekezet ünnepélyességét.

Az igazság méltó ruhája a tartal-
mas, de nem a hosszú beszéd, az erő-

Helységek	Felvétel		Tized		Szombatiskola		Hétköz. adakozás		Imanapi adakozás		M. miss. adakozás		
	Tagok	Ker.	K	f	K	f	K	f	K	f	K	f	
													szav.
Árkád	21	—	12526	20	21	12	431	72	280	430	—	—	
Békéscsaba	49	—	12659	—	67	50	1152	46	202	1572	—	46	
Békésgyula	76	—	36779	08	76	70	1550	97	265	1485	—	540	
Bonyhád	7	—	941	—	5	4	75	20	17	310	—	—	
Budapest I.	131	4	16296	04	107	85	2084	79	804	15	2561	85	
Budapest II.	62	3	16515	22	43	37	749	16	498	19	3836	526	
Budapest III.	24	—	2696	—	14	11	261	—	245	208	—	—	
Corvász	13	—	1594	—	7	7	293	30	—	440	—	—	
Érd	11	—	2014	—	14	10	273	—	20	316	—	—	
Gyulavári	11	—	2131	—	11	11	215	—	20	246	—	—	
Ipolytő	8	—	2016	44	8	8	195	—	232	—	—	—	
Iskúttelegháza	19	—	2718	40	15	12	127	86	40	507	—	—	
Kisbolyos	5	—	706	—	5	5	87	—	71	26	—	—	
Kiskölc	36	7	22598	34	36	36	775	36	205	90	1263	27	
Kisgyánizsa	7	—	3022	50	7	6	115	—	18	40	225	40	
Kisgyulaföld	16	—	1104	90	16	16	79	—	16	10	243	10	
Kisgyulaföld	7	—	2396	—	6	6	491	—	159	570	—	—	
Kisgyulaföld	10	—	1606	60	10	10	154	40	149	27	—	—	
Kisgyulaföld	9	—	4106	—	9	9	191	—	430	—	—	—	
Kisgyulaföld	40	—	9928	—	40	40	566	61	50	45	299	65	
Kisgyulaföld	11	—	2806	05	8	8	244	26	24	45	388	10	
Kisgyulaföld	9	—	521	60	9	9	136	77	233	—	—	—	
Kisgyulaföld	33	—	20000	—	33	33	136	—	—	240	—	—	
Kisgyulaföld	—	—	4833	25	—	—	—	—	—	—	—	—	
Összesen:	611	15	185300	62	567	495	10385	86	3369	54	16523	20	2401

A Magyar-Missióterület missió- és traktátégyesületeinek negyedévi kimutatása 1920 október 1-től december 31-ig.

Helységek	Feltételek	Missió-látogat.	Bibliára	Eklitidit	Beérk.	Folyóirat	Nyomtatvány	Folyóiratok		Bevétel				
								Uj elg.	Folyóirat		el- szám	el- el- szám	K	f
Békéscsaba	12	24	96	1	—	—	—	—	—	2058	38			
Békésgyula	25	140	—	—	—	—	—	—	—	2918	80			
Bonyhád	5	—	—	—	—	—	—	—	—	55	50			
Budapest I.	102	307	480	50	29	—	18035	—	—	3058	50			
Budapest II.	54	64	146	35	4	—	8010	—	—	1847	—			
Budapest III.	17	39	80	26	—	—	—	22	—	92	—			
Corvász	6	50	—	—	—	—	—	—	—	75	—			
Érd	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—			
Gyulavári	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—			
Ipolytő	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—			
Iskúttelegháza	5	8	25	7	1	—	—	—	—	—	—			
Kisbolyos	15	28	141	8	6	—	16	—	—	1448	—			
Kiskölc	7	133	181	135	56	—	42	—	—	1328	—			
Kisgyánizsa	5	94	102	9	3	—	3345	—	—	—	—			
Kisgyulaföld	6	12	50	20	8	—	—	—	—	—	—			
Kisgyulaföld	8	65	95	30	29	—	—	—	—	—	—			
Kisgyulaföld	9	40	20	8	43	—	—	—	—	—	—			
Kisgyulaföld	7	6	223	50	15	—	—	—	—	—	—			
Kisgyulaföld	8	152	92	—	—	—	272	—	—	743	57			
Kisgyulaföld	9	—	—	—	—	—	—	—	—	156	—			
Kisgyulaföld	—	—	—	—	—	—	—	—	—	65	—			
Összesen:	300	1162	1811	379	202	—	3825	49529	28	61	13845	25		

Ésa. 38. Így imádkozzunk: Legyen meg a te akaratod!
Jézus Getemané kertjében.

3. A hit erősítése.
1. Jézusra, mint hitünk mintaképére való feltekintés által. Zsid. 12, 1. 2.
2. Személye gyakorlat. Máté 17, 14—21.

3. Szomorúság által. 1. Péter 1, 6.
7. Az atlétek is gyakorlat által erősödnek s edződnek. Isten is úgy hallgatja meg nagyon gyakran erős hitét hozzája intézett imánkat, hogy nehéz terhekét rak rájuk, miket hordani segít.

4. Az Ur kész hitünket erősíteni. Jel. 3, 18. első rész.

A prédikátor méltósága és terhe.

Ha Uzának meg kellett halni, mert megérintette az Ur szövetségének székélyét s ha Bétémes embereinek meg kellett halni, mert a frigysekreényt láták, mily embereknek kell azoknak lenni, akik bizalmas összeköttetésben állanak Istennel s akik oly közvetlen közelében állanak, mint a szolgálattévő angyalok, azoknak, akik a frigysekreényt vállalkon hordozzák, azaz, akik nevé a pogányokhoz viszik. Szentség a te házadnak ékessége Uram! Minden szent házadban I S csak az lehetne szentségtelen, aki homlokán viseli a jegyét. Szent az Urnak! Képviseljük a szolgálk méltóan Urukát. A követek becstelensége gyalázatára van az országnak és a fejedelemlnek, mely őket küldte.

teljes szavak, de nem az üres és sok szó!
A hit erősítése.

J. W.
Luk. 17, 5.
1. Szükségünk van-e hitünk erősítésére és miért?

1. Hitben szegény korban élünk. L. k. 18, 8. Manapság ép oly kevésbé hisznek az emberek a figyelmeztető üzenetben, mint Noénak és Lótnak napjaiban. Luk. 17, 26—32. Lásd még 1. Móz. 19, 14. Nevelésesnek találják azt.

2. Az utolsó időknek sajátos harcái és küzdelmei igen erős hitet követelnek. a) a küzdelmek és kísérték rendkívül hevesek. Jel. 13, 11—17; 3, 10; 2. Tess. 2, 7—12; Joél 1, 15—17.

b) Csak hit által győzhetünk. Jel. 14, 12; Ésa. 28, 16. utolsó rész.

2. Az igaz hit és annak alapja.
1. Mi az igaz hit? Zsid. 11, 1.
2. Mi által ébreszthetünk igaz hitet a lélekben? Róm. 10, 17.

3. Min alapszik az igaz hit? Isten szaván, erejének ígéretein. 1. Kor. 2, 5; Ef. 1, 17—20; 2. Kor. 1, 18—20.

4. Hitből fakadó imában alá kell magunkat rendelni Isten akaratának, különben könnyen csalódunk és elcsüggedünk. 1. Ján. 5, 14, 15.

Példák: Ábrahám Ismáéért imádkozik, de az Ur különös ígérete Izsáké.

1. Móz. 17, 18. Dávid is könyörög Batsébától szült gyermekéért. 2. Sám. 12, 15—25. Ne erőszakoljunk semmit. Gondoljunk Ezektiásra és Manassesre.

Halotti jelentés.

1921. január 19-én szerdán, hosszas szenvedés után elhalálozott ami szeretett Porcsin Imréné testvérnőnk 46 éves korában.

Férjével egyetemben 1913 március elsőjével lépett be az Úr gyülekezetébe, amióta mindhaláláig hűséges szeretettel viseltette Udvozítójához s a miskolczi gyülekezethez, melynek tagja volt. Az elhalt végtelen türelmmel és Isten akaratában való megnyugvással viselte súlyos betegségét. Hisszük, hogy a fel-támadás napján viszontlátjuk.

Alulírott beszélt nagyszámú gyászoló közönséghez az udvarban és a temetőben Jer. 31, 15—17. és Zsolt. 90, 1-6. alapján azon vigaszról és megnyugvásról, melyet az isteni ígéretekkel méltosítottunk.

Az elhalt végső kívánsága, tudniillik, hogy sírjánál a megtérésről beszéljenek, ez alkalommal méltánylásra talált színtelen teljesítetett.

Voigt Miksa,

Fájdalmas, de reménnyel telt szívvel jelentjük, hogy Fuchs Károlyné testvérnőnk 1920 november 28-án hosszú és türelmesen elviselt betegség után életének 55. évében az Urban csendesen elhunyt. Megváltója iránti szeretettel és hittel telve 10 évig volt tagja a miskolczi gyülekezetnek.

Alulírott jelenések 14, 13. verse alapján vigaszoló és bátorító szavakat intézhetett a szépszájú gyászoló közönséghez.

Wenzel József.

Keresek fiam számára egy tanonc állást szombati munkaszünettel.

Szives értesítéseket Budapest, I., Krisztina-körút 167. sz.

CZMÉR LÁSZLÓ.

„EVANGÉLIUMI MUNKÁS”

Megjelenik negyedévenként.

Kiadója:

A Vallásos Iratok Nemzetközi Kiadóhivatala Bpsten.

Szerkesztőbizottság:

Minck A., Zeiner A., Koch V.

Felolvas szerkesztő: Zeiner A.

Advent-nyomda Ujpest, Árpád-ut 21.

EVANGÉLIUMI MUNKÁS.

„Mindent az ő jutalmát veszi az ő munkája szertint”. 1. Kor. 3, 8.

IV. évfolyam.

Budapest, 1921.

3. szám.

Megjelenik minden negyedévében.

Missióprogramm 1921. III. évnegyedére.

Misszióra 1921. július 8.

Az igazi öröm.

„Azért szerelmes atyámfiai erősen álljtok, mozdíthatatlanul, buzgólkodván az Urnak dolgában mindenkor, tudván, hogy a ti munkátok nem hiábavaló az Urban.” 1 Kor. 15, 58.

1. Mit eredményezzen Isten Fi meg-
születésének hirdetése? Lukács 2, 10.

3. Minek nevezzük ennek megfele-
lően, ezt a hirdetést s mit jelent az a
görög szó, amelyet a görög biblia
szöveg ennek jelzésére használ? Márk.
1, 1. 15. Az evangélium szó magyarul
örömhirt jelent.

3. A valóságban csak hány evan-
gélium van? Gal. 1, 6. 7.

4. Hogyan jellemzi az irás az evan-
géliumot, amely egyedül örvendeztet
meg bennünket? Róm. 1, 16.

5. Beszél-e az irás olyan örömről
is, melyet nem az evangélium eszközi
bennünk? Igen. Luk. 16, 19.

6. Mily mértékben kereste Salamon
király is e világ örömeit s mily tapaszt-
alatokat tett eközben? Préd. 2, 10. 11.
17. 18.

7. Miben különbözik az az öröm,
mely Istentől származik s amelyet az

evangélium közvetít, (Préd. 2, 24.) ezen
távoli országból jövő jó hír (Példab.
25, 25.) minden földi örömtől? János
16, 22. Fil. 4, 4. A világöröme mu-
landó és káros, az isteni öröm örökké-
való és üdvözítő. Ésa. 35, 10.

8. Kinek az öröme tulajdonképen az
az öröm, amelyet az evangélium közöl
velünk? Ján. 17, 13; 15, 11.

9. Hol találta Jézus ezen barátait és
mi által? Példab. 8, 31. Zsid. 12, 2.

10. Mire szólít fel bennünket is az
üdvözítő s miképen részeseletünk mi
is az ő örömében? Luk. 15, 6. 9.
Előbb Jézussal együtt kell keresnünk
azt, ami elveszett.

11. Mit írhatott János apostol örö-
méről? János 3, 4.

12. Hogyan nevezheti ugyanezen ok-
nál fogva Pál apostol testvéreit, akiket
missziómunkája által nyert meg? Fil.
4, 1. (Az én örömöm.)

13. Mi képezi tehát az igaz örömet
és miben nyilatkozik az meg? Fil. 4, 4.
Neh. 8, 12. Ez az Urban, vagy ember-
társainkban való öröm, amely nem
abból áll, hogy élvezzük az örömet, ha-
nem abból, hogy másoknak szerezzük
azt. Róm. 15, 1. Csel. 20, 35; 15, 3.

14. Mit jegyzett fel az irás az anti-